

26 august

FERICITA VERONICA ANȚAL,
FECIOARĂ MARTIRĂ

Comemorare

S-a născut în localitatea Nisiporești, județul Neamț (România) în anul 1935, într-o familie modestă. A avut o copilărie liniștită, ajutându-și părinții la treburile câmpului și frecventând biserica parohială. Încă din fragedă tinerețe, în secret, a depus voturile de sărăcie, ascultare și castitate în cadrul Ordinului Franciscan Secular, înscriindu-se și în Asociația Internațională a Armatei Maicii Domnului. În ziua de 24 august 1958, pentru a-și apăra fecioria în fața unui agresor, a preferat să meargă în întâmpinarea Domnului, mirele ei, murind după mai multe lovituri de cuțit.

De la **Comunul unui martir, 1629, sau al fecioarelor 1701, cu psalmii de la feria curentă.**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din Constituția dogmatică despre Biserica *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(nr. 39-40)

Chemați la plinătatea vieții creștine

Noi credem că Biserica, al cărei mister îl expune Sfântul Conciliu, este, în mod imuabil, sfântă. Într-adevăr, Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care împreună cu Tatăl și cu Duhul este proclamat «unul sfânt», a iubit Biserica Sa ca pe o mireasă și S-a dat pe Sine pentru ea ca să o sfințească; a unit-o cu Sine ca pe Trupul Său și a copleșit-o cu darul Duhului Sfânt, spre mărirea lui

Dumnezeu. De aceea, toți membrii Bisericii, fie că fac parte din ierarhie, fie că sunt păstoriți de ea, sunt chemați la sfințenie, după cuvântul Apostolului: *Aceasta este voința lui Dumnezeu: sfințirea voastră (1Tes 4,3; cf. Ef 1,4)*. Această sfințenie a Bisericii se manifestă continuu și trebuie să se manifeste prin roadele harului pe care Duhul Sfânt le face să crească în sufletul credincioșilor; ea se exprimă diferit în fiecare dintre aceia care, în modul lor de viață, ajung la desăvârșirea iubirii, edificându-i pe ceilalți; ea apare într-un mod aparte în practicarea sfaturilor numite, de obicei, evanghelice. Această practicare a sfaturilor, îmbrățișată de mulți creștini sub impulsul Duhului Sfânt, fie în particular, fie într-o condiție sau stare recunoscută de Biserică, aduce și trebuie să aducă în lume o mărturie și o pildă strălucită a acestei sfințenii.

Divinul Învățător și Exemplu al oricărei desăvârșiri, Domnul Isus, a propovăduit tuturor și fiecăruia din ucenicii săi, de orice condiție, sfințenia vieții al cărei autor și înfăptuitor este El însuși: *Fiți, așadar, desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48)*. Căci tuturora le-a trimis pe Duhul Sfânt care să-i îndemne dinlăuntru să-l iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toate puterile (cf. *Mc 12,30*) și să se iubească unii pe alții așa cum Cristos i-a iubit pe ei (cf. *In 13,34; 15,12*). Cei care îl urmează pe Cristos, chemați de Dumnezeu și îndreptățiți în Isus Domnul nu după faptele lor, ci după hotărârea și harul Lui, au devenit, în botezul credinței, cu adevărat fii ai lui Dumnezeu și părtași la natura divină și, prin aceasta, realmente sfinți. Ei trebuie, așadar, să păstreze și să desăvârșescă în viața lor, cu ajutorul lui Dumnezeu, sfințenia pe care au primit-o. Apostolul îi îndeamnă să trăiască *după cum se cuvine unor sfinți (Ef 5,3)*, să se îmbrace *ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu simțăminte de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, blândețe, cu îndelungă răbdare (Col 3,12)* și să aibă roadele Duhului în sfințenie. Și pentru că toți greșim în multe, avem mereu nevoie de

îndurarea lui Dumnezeu și trebuie să ne rugăm zilnic: *Și ne iartă nouă greșelile noastre (Mt 6,12).*

Este limpede, așadar, pentru oricine că toți credincioșii, de orice stare sau condiție, sunt chemați la plinătatea vieții creștine și la desăvârșirea iubirii: prin această sfințenie se va ajunge la un mod de viață mai uman și în societatea pământească. Pentru a dobândi această desăvârșire, credincioșii trebuie să-și folosească puterile primite după măsura darului lui Cristos, astfel încât, pășind pe urmele Lui și deveniți asemenea chipului Lui, supunându-se în toate voinței Tatălui, să se consacre din tot sufletul preamăririi lui Dumnezeu și slujirii aproapelui. Astfel, sfințenia poporului lui Dumnezeu va crește în roade îmbelșugate, după cum preabine o dovedește, în istoria Bisericii, viața atâtor sfinți.

RESPONSORIUL

R. O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos! * Tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue.

V. Nimic nu a putut să te seducă pentru a pierde cununa fecioriei, nimic nu a putut să te separe de iubirea Fiului lui Dumnezeu.

R. Tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Doamne Dumnezeule, ajutorul celor nevinovați și bucuria celor curați cu inima, care i-ai dat fericitei Veronica Antal, în floarea tinereții, harul și coroana martiriului: dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea ei, satornicie în credință și în împlinirea poruncilor tale, după cum ai încununat-o pe ea cu biruința fecioriei. Prin Domnul.